

Domenica. xx. post Trinitatis

tollit peccatū sed etiā solus dimittit debitū eterne
 mortis. vt deducit. b. Aug. sup illo vbo ps. xxxj.
 Quorū tecta sunt peccata. i. abolita z coopta. Ex
 quibus vobis doctorū pcludit q minister ecclie cuius
 cuiq sit stat⁹ v⁹ dignitatis vel cōditōis pprie loqū
 do nec peccata remittit nec penā. Sz dī. qd ergo fa
 ciūt ministri ecclie quibus cōmissit de⁹ prātem absol
 uendi a pctis. Job. xx. Quorū remiseritis pctā re
 mittunt eis. z quorū retinueritis retēta erūt. Ad h
 dicit doctores q licz sacerdotes absoluēt a pecca
 tis. nū multo aliter q̄ deus. nā sacerdotes sic absol
 uūt q̄ solū iudicāt z osidunt i facie ecclie hoies ab
 solutos. z eis a deo pctā remissa. Concordat magr
 sen. li. iij. dist. xvij. c. vj. Et talē prātem xps cōtulit
 discipulis z eoz successoribus vicz papīs. z epīs. z
 cōiter oibus sacerdotib⁹ absoluēdi a pctis. z iō qū
 vere iudicant hoies solutos a pctis omēs sancti in
 gloria eoz absolutōne approbant z pfirmāt. Vñ
 Aug. in li. de pe. exponēs illud Mat. xvj. Qd cū
 q̄ solueris sup terrā zc. Dicit h est q̄ de⁹ z ois cele
 stis militie ordines z oēs sancti in glia mea landāt
 vobiscū z pfirmāt qd ligat⁹ z soluitis. Ideo refert
 Cesari⁹ in dyal. Qd qdam mulier pcepit a pprio fi
 lio z pepit filiū. q̄ cōtrita sup hoc pctō z cōfessa re
 missa est ad papā. que cū venisset ad Innocentiū
 tertiu sine omi pudore cū parulo cōfitebat publi
 ce pctā magna cū cōtritione dī. Peccati cū pprio
 filio de q̄ cōcepi hūc filiū. Volēs es papa probare
 ait. Revertere cras in tali habitu in q̄ intrasti ad fi
 liū tuū qū peccasti cū eo. It illa venit in camisia
 sterū clamās pro venia. Papa pferās cordis ei⁹
 amaritudinē dixit vade remissa sunt tibi pctā tua.
 Audēs aut h vnus cardinaliū p papā murmur a
 nit q̄ tā grande pctm tāfaciliter dimitteret. Tūc ait
 papa. si male egi possideat me dyabolus z torque
 at. si aut bñ possideat te z torqueat. statim dyabol⁹
 possidebat cardinalē. z grauitē vexabat quousq
 papa p eius liberatiōe orauit. Z Ecce q̄ deus
 z omis eius curia remissionē eius approbauit. Iō
 cōfide o pctōz remittunt tibi peccata tua. Propter
 em defectū cōfidentie Cayn z Judas incurabiles
 extiterunt: z de misericordia dei desperauerunt. de
 Cayn habet Gen. iij. vbi ait. Maior est iniquitas
 mea q̄ vt veniā merear. De Iuda dī Mat. xxvij
 Qui abiit z laqueo se suspendit. Et allegat de pe.
 dist. iij. Inter. z. c. in falsib⁹. Ideo dicit Aug. xxij.
 q. v. c. Si nō habz. Judas plus peccauit desperan
 do q̄ xpm tradendo. Iō dz cōfidere pctōz et nullo
 mō desperare. qz desperatio valde displicet deo. da
 maximū pctm. qz dīc Ihd. de sum. bo. Desperatio
 est peior omi pctō. Et Aug. sup Job. Solū despe
 ratiois crimē est qd mederi nō pōt. Propter qd dī
 cit Berni. Res cōfusa: o res mēstruosa pctōz de
 sperantiū de dei misericōdia: cū oia peccata originalia
 venialia z mortalia ab origine mūdi cōmissa diu
 ne misericōdie compata sunt q̄ si vna gutta aque p̄ pel
 gus maris rotū. hec ille. Cōfide q̄ pctōz: confide in
 deo. z spera corrigendo pctā. qz fm Berni. nulla est
 culpa q̄ non hz veniā. Sed dī. quis videt q̄ aliqua
 sunt pctā q̄ nō remittunt. Quia dicit dñs Mat. xij.
 z Mar. ij. z Luc. xij. Qui peccauerit in spm̄
 sanctū. nō remittet ei hic neqz in sumro. Que ergo

sunt illa peccata dicit magr sen. li. ij. dist. xliij. c. j. Qui
 dā dicit illud pctm esse desperatiōis vel obstinati
 onis. Obstinatio est indurare in malicia mētis pti
 nacia per quā fit anima impenitēs. Desperatio est
 qua q̄s penitus diffidit de dei bonitate estimās su
 am maliciā diuine bonitatis magnitudinē excede
 re. sicut Cayn q̄ dixit. Maior est iniquitas mea zc.
 Vtrūqz dī in spm̄ sanctū. Quia spūs est amor pa
 tris z filij z benignitas qua seinuicē in nos diligūt
 que est tanta cuius nō est finis. Sz q̄rit magr ca. ij.
 eiusdē distinctiōis. Vtrū omis obstinatio mentis
 in malicia obdurare omisqz obduratio sit peccatū
 in spm̄ sanctū. Et rīdet ponendo duas vias. Qui
 dam inq̄ dicunt omnē desperationē z obstinatio
 nē peccatū esse in spm̄ sanctū q̄ si aliqū hoc pecca
 tū remittit. qz multi etiā obstinatissimi z desperat
 issimi p̄uertunt vt ait Aug. sup illud ps. lxxij. Cō
 uertā in profundū marū. i. eos q̄ erant desperatissi
 mi. z ibi. Mittit crystallū sicut frusta panis. i. obsti
 natos facit aliorū doctores. Scdm istos peccatū
 illud dī irremissibile. nō qz aliqū non remittit. h qz
 vix aut raro z difficulter dimittat. Nō em soluitur
 crystallus nisi vehemētis spūs impetu. Alij vō
 tradunt nō quam libet obstinationē vel desperatio
 nē appellari peccatū in spm̄ sanctū. sed illā in quā
 comitat impnia. Et scdm istos pctm dī irremissi
 bile eo q̄ nunq̄ dimittat. qz fm Aug. hoc solū pec
 catū. i. impenitentia veniā mereri nō pōt. Sed in
 idem Augu. de verbis domini de impenitentia q̄
 est blasphemia in spm̄ sanctū sic ait. Ita impeni
 tentia vel cor impenitens q̄dū q̄sqz in hac vita vitat
 aut carne nō pōt iudicari. De nullo em desperādū
 est q̄dū patientia adducit ad pniām. paganus ē ho
 die. iudeus infidelis est hodie. hereticus est hodie.
 scismaticus est hodie. Quid si cras amplectat ca
 tholicā pacē: z sequat catholicā veritatē anteq̄ fini
 ant vitā istā: agant verā pniām z inueniant verā vi
 tam in futuro. Nolite ergo ante tps iudicare quē
 q̄. hec Aug. vbi supra. c. iij. nō pōt sciri de aliq̄ vix
 peccauerit ad mortē vel ad spm̄ sanctū nisi cum ab
 hac vita discesserit. vel nisi altius p spm̄ sanctū mi
 rabiliter reuelatū fuerit.

Domenica. xx. post trinitatis. Sermo p̄mus.

Nolite inebriari vino in
 quo est luxuria ad Eph. v. Scdm
 naturales orex est piscis habitās in ma
 ri. z est adeo magn⁹ q̄ vix possunt eū portare decē
 equi. ideo piscatores qū capiūt eum dant ei bibere
 vinū qd multū diligit de quo tātū bibit q̄ inebria
 tur. z sic facilliter a paucis deportat. Spūaliter per
 mare mūdus p̄ns intelligit. De quo Job. iij. Qui
 gradit sup fluctus maris. Ille sup fluctus maris
 ambulat q̄ sentias mūdi superat atqz calcat. In h
 natant hoies tanq̄ pisces. h ab eo extrahunt p̄ euā
 gelicas p̄dcatiōes. In illud Mat. xij. Sile est re
 gnū celoz sagene. i. doctrine euāgelice. misse i ma
 re. i. in mūdū. z ex omni genere pisciū congregan
 ti. i. tam bonoz q̄ maloz. pauperū z diuitū homi
 nū. inter quos sunt quidā magni in virtutibus q̄ a
 demonib⁹ capi non possunt. nec ad vicia deporta
 ri. Idcirco infernales piscatores videlz demones